

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. LI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

Cap. LI.
Pergit Pro-
pheta in
eodem ar-
gumento,
consiliorum
Dei ordi-
nem & se-
riem conti-
nuat o filo
enarrans.

נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע: כה אמר נא
 יהוה הנני מעיר על כבל ואל ישב לי לב קמי רוח
 משחית: ושלחתי לכבלי זרים וזרויה ויבקקו את ארצה
 כיהו עליה מסביב ביום רעה: אל ידרך ידרך הדרך
 קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תהמלו אל בחריה
 החרימו כל צבאה: ונפלו חללים בארץ כשדים
 ומדקרים בחוצותיה: כי לא אלמן ישראל ויהודה ה
 מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש
 ישראל: נסו מתוך כבל ומלטו איש נפשו אל תדמו
 בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה:
 כוס זהב בכל ביד יהוה משכרת כל הארץ מינה
 שתו גוים על כן יתהללו גוים: פתאם נפלה כבל
 ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא:
 רפאנו את כבל ולא נרפתה עזובה ונלך איש לארצו
 כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים: הוציא
 יהוה את צדקתינו באוונספרה בציון את מעשה יהוה
 אלהינו: הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את
 רוח מלכי מדי כי על כבל מזמתו להשחיתה כי נקמת
 יהוה היא נקמת היכלו: אל חומרת בכל שאוינם
 החזיקו המשמר הקימו שמרים הבינו הארבים כי גם
 זמם יהוה גם עשה את אשר דבר אל ישב כבל:
 שכנתי על מים רבים דברת אוצרת בא קצף אמת
 בצעה: נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך אדם
 כילק וענו עליך הדרך: עשה ארץ ככחו מכין טו
 תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: לקול תתו המון
 מים בשמים ויעל נשאים מקצרה ארץ ברקים למטר
 עשה ויצא רוח מאצרתיו: נבער כל אדם מדעת
 הביש כל צרף מפסל כי שקר נסבו ולא רוחכם:
 הבל

כחייב ולא קרי

שכנתי קרי

אכלו קרי

18 19 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאברו: לא-
כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבת נחלתו מלא
יהוה צבאות שמו:

כ מפץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי כך גוים והשחתי
21 כך ממלכות: ונפצתי כך סוס ורכבו ונפצתי כך רכב
22 ורכבו: ונפצתי כך איש ואשה ונפצתי כך זקן ונער
23 ונפצתי כך בחור ובתולה: ונפצתי כך רעה ועדרו
ונפצתי כך אכר וצמדו ונפצתי כך פחור וסגנים:
24 ושלמתי לבבל ולכלי יושבי כשדים את כל רעתם
אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה:

כה הנני אליך הר המשחית נאם יהוה המשחית
את כל הארץ ונשיתי ארתי ידי עליך ונגלגלתיך מן
26 הסלעים ונתתיך להר שרפה: ולא יקח ממך אבן
לפנה ואבן למוסדות כי שממות עולם תהיה נאם-
27 יהוה: שאונס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה
גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקרו
28 עליה טפסר העלרסוס כילק סמר: קדשו עליה גוים
את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל-
29 ארץ ממשלתו: ותרעש הארץ ותחל כיקמה על-
בבל מחשבות יהוה לשום ארץ ארץ בבל לשמה מאין
ל יושב: חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצודות נשתה
גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה:
31 רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך
32 בבל כי נלכדה עירו מקצה: והמעברות נתפשו ואת
האנמים שרפו באשו אנשי המלחמה נבהלו:

כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת-
33 בבל כגרון ערת הדריכה עוד מעט ובאה ערת הקציר

לה: אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו כלי
34 אכלנו קרי

לא א H h h ריק

בלשני קרי ליק בלענו כתיב מלא כרשו מערני הדיחנו: חמסי לה
 ושאר על בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל ישיבי
 כשדים תאמר ירושלם: לכן פה אמר יהוה 36
 הנני רב ארץ ריבך ונקמתי ארץ נקמתך והחרבתיו
 את ימה והובשתי את מקורה: והיתה בכל לגלים 37
 מעון תנים שמה ושרקה מאין יושב: יחדו ככפרים 38
 ישאגו נערו כגורי אריות: בחמס אשית את משתייהם 39
 והשפרתים למען עלו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם
 יהוה: אורידם ככרים לטבוח כאילים עם עתודים: אך מ 41
 נלכדה ששך ותתפש תהלת כל הארץ אך היתה
 לשמה בכל בגוים: עלה על בבל הים בהמון גליו 42
 נכסתה: היו עריה לשמה ארץ ציה וערכה ארץ לא 43
 ישב בהן כל איש ולא יעבר בהן כן אדם: ופקדתי 44
 על כל בבל והוצאתי את בלעו מפיו ולא זנהו אליו
 עוד גוים גם חומת בבל נפלה: צאו מתוכה עמי ומלטו מה
 איש את נפשו מחרון אפי יהוה: ופן ירד לבבכם 46
 ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה
 ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ משל על משל:
 לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסלי בבל וכל 47
 ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה: ורננו על 48
 בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה
 השוררים נאם יהוה: גם בבל לנפל חללי ישראל גם 49
 לבבל נפלו חללי כל הארץ: פלטים מחרב הלכו אל ג
 תעמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על
 לבבכם: בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלימה פנינו 51
 כי באו זרים על מקדשי בית יהוה:
 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על 52
 פסליה ובכל ארצה יאנק חלל: כי תעלה בבל 53
 השמים

השמים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שרדים לה
 54 נאם יהוה: קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים:
 נה כי שרד יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול והמו
 56 גליהם כמים רבים נתן שאון קולם: כי בא עליה על-
 בבל שודדו ונלכדו וגבוריה חתתה קשתותם כי אל
 57 גמלות יהוה שלם ישלם: והשפרתי שריה וחכמיה
 פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת עולם ולא יקיצו
 58 נאם המלך יהוה צבאות שמו: כה אמר
 יהוה צבאות חמורת בבל הרחכה ערער תתערער
 ושרעיה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי ריק
 ולאמים בדי אש ויעפו:

פחה כאתנה

59 הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה
 בן מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה בכל בשנת
 60 הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה: ויכתב ירמיהו
 את כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אחד את
 61 כל הדברים האלה הכתבים אל בבל: ויאמר ירמיהו
 אל שריה כבאך בכל וראית וקראת את כל הדברים
 62 האלה: ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה
 להכריתו לבלתי היות בו יושב למאדם וער בהמה
 63 כי שממות עולם תהיה: והיה ככלתך לקרא את
 הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת:
 64 ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה
 אשר אנכי מביא עליה ויעפו ער הנה דבר ירמיהו:

אנב

בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו
 ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל
 2 בת ירמיהו מלכנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר
 3 עשה יהויקים: כיו על אף יהוה היתה בירושלם והודה
 עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך
 לא ב H h h 2 ב

Cap. LII.
 Obsignatur
 & claudi-
 tur hoc ca-
 pite prophe-
 tia fere-
 mia, paulo
 plenius
 enarrato.